

שיהיו הבנים במדת הדיין שלש גליות. ראשונה של מצרים, שנמשל בשבע שנים. רבי חייא פתח ואמר, (שיר כ) השבעתי אתכם בנות ירושלים בצלאות או באלות וגוי.

רבי שמעון אמר, מכאן (ירמיה לא) מרחוק ה' נראית לי ואהבת עולם אהבתיך וגוי. כאן סוד הגלות, תפננה שהיו בני ישראל משחררים מגליות, ויתרבה לומר שהיו הבנים הקדושים, שהגלו על חטאיהם בדין, שנים רבות יהיה, (יקרא כו) שבע חטאיהם יקם קין, בгалות שבעתים יוקם קין, בгалות הראשוונה של מצרים שהיא קטנה.

שנית - גלות השופטים שנמשלה לארכאים שנים, בשבע שנים ובאים מפנה. שלישית - הגלות שאנו בה, ארפה, שנמשלה למאה שנים, לארכאים. והינו שגלה העליון שאמר (דניאל יב) ומעט הוסר הפתميد ולחת שקוין שום וגוי. ויקרבו ימי ישראל למות. רבי חזקה אמר, ראה צרה זו של הגלות שהיתה קויאת לבניו קרבה על נפשו ורחקה למות, לא נשאר ח'. כשהיה יורד מדרגות מושום חטאי ישראל, לא ירד עפם בgalות. אשרי חילקם. שם לא ירד עפם בgalות, ישארו בין העמים, ואפה אמרה ישעה (ישעה כ) מודיע באתי ואין איש קראתי ואין עונה. ואין עונה - זה ישראל. באתי ואין איש - זו שכינה. הקוצר קוצרה ידי מפדות ואם אין כי כם להציל הן בגערתי אחיריב ים אשים נחרות מדבר. הקירוש ברוך הוא נמן חלק לישראל שלא ישולט גדול אחר עליהם. ירדו לגלות -

פקונטה יהון בניהו דתגלין במקילה, ודינא תלתא גלוון. קדמאת דמצראי, דאתמתל בשבע שנים. רבי חייא פתח ואמר, (שיר השירים כ) השבעתי אתכם בנות ירושלים בצלאות או באילות וגוי.

רבי שמעון אמר מהכא, (ירמיה לא) מרחוק ה' נראית לי ואהבת עולם אהבתיך וגוי. הכא רוא בגולותא תפנטה יהון בנוהי דישראל. משתרי גלייא ויתרעי למימר, יהון בניהו קדישא דתגלון על חובייהן בדין, שבע כחטאיכם, שבין סגיאין יהא. (יקרא כו) כי שבעתים יוקם קין, בגולותא קדמאת דמצראי, דהיא זעירא.

הנीנא, גלויה דשותפים, דאתמתל לארכאים שבין, בשבע דאיןבו סגיאי מניה. תליתאי, גלויה דאן ביה אריבא, דאתמתל למאה שבין, לארכאים ובחינו דגלי עלאה דאמר (דניאל יב) ומעט הוסר הפתميد ולחת שקוין שום וגוי:

ויקרבו ימי ישראל למות. רבי חזקה אמר, חמא דא עקתה דגולותא דתוה ערען לבנייה, קריבא אנטשיה ודחיקת לממת, לא אשטא רחי, כד קוה נחית מדריגין, בDAL חובייהן דישראל, לא נחית עמהון בגולותא, זכה חולקון, דאי לא נחית עמהון בגולותא, אשטא רון בגין עממי, ואת אמרת (ישעה כ) מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה. ואין עונה, דא ישראל, באתי ואין איש, דא שכינה. הקוצר קוצר יקי מפדיות ואם אין כי כמ להציל הן בגערתי אחיריב ים אשים נחרות מדבר. קדשא בריך הוא ירב חולקא לישראל דלא ישלו רברבנא אחרא בהון. נחתו לגולותא,

שכינה עמהם, והוא רוחך מכם בלבד.

ויקרא לבנו לירוסף ויאמר לו אם נא מצאת חן בעיניך. חקר את בניו בלבם ואמר להם: אורות רבות, רעות גדלות, אני רואה לך על דורותיכם נמצאו רוחמים עליונים.

ואם אתם רוצים לצאת מפל ארחה, השבעו לי ותנו ביני רبون העולם, ומעשו אמת ודין, ותהיי באבותיכם, וצוו בכל דור ודור שילכו אחיהם. ואם אתם רוצים לעשות כן, תצאו מפל

ארחה שתחבא עלייכם.

רבי שמעון אמר, (עמוס ח) והציגו בשער משפט أولי יחנן ה' אלהי צבאות שארית יוסף. ואם פעשו כן, לא תקברו אחד מן בני, אלא ATI תשובו לארצכם בשלום.

זה שפטותך (בראשית כד) שם נא ידרך מחת יתר. מהו ידרך? פתח ואמר, (טהילים מה) חגור תרבק על ירכך גבור הוזך והדרך. חרב שיש בה חסד ואמת, שמי ספריות, ולא עזובים זה את זה. וכן אמר חסד ואמת יקדמו פניך, (aicah ד) פנוי ה' חלוקם. ואם יהיו בינו טוביים ועוושים מה שנשבעו, לא מתי אחד מבנייהם במצריהם, שבל טוב וטוב שגור שם האלוה על אנשים, איןו אלא על שיחיו טוביים, ואם לא - לא, כמו שאמר חזק מלכים-א) למען יקיים ה' את דבריו אשר דבר עלי לאמור אם ישמרו בנים את דברם לכת לפני באמת. ואם לא - לא.

בא ראה פמה הוא עדיף רום האב מרום הבן, שרוות האב הוא רום הבן, רום מרום עוללה. ואם סעה אויר אחרית ברוח, לא יוצאה שלם, שהרי הוא חסר באור קהה, והני (ירמיה ב) פרא לפיד

שכינתא עמהון והוא רחיק מפטרונייתא: ויקרא לבנו לירוסף ויאמר לו אם נא מצאת חן בעיניך, חקר ית בנוהי כלhone, ואמר להוז, עקמן סגיאין, בישין רברבין, חמית למייל לדיריכז אשכחן רחמי עלאי. ואי אתון בעאן למיפק מכל עקפתא, קיימו לי, והבו ביבנה רבונ עלא מא ומעבדון קשות וידנא, ותהיי באבותתכון, ופקידי בכל דר ודר דיתמי בתרכיזון, ואי אתון בעאן למיעבר ה כי, הפקון מכל עקפתא דיתמי עלייכזון.

רבי שמעון אמר, (עמוס ח) להציגו בשער משפט أولי יחנן ה' אלהי צבאות שארית יוספה. ואי מעבדון ה כי, לא תקברון חד מן ברוי, אלא ATI תתובין לארכזון בשלה מא.

הדא הוא דכתיב, (בראשית כד) שם נא ידרך פתח ירכבי, מהו ידרך. פתח ואמר, (טהילים מה) חגור חרבך על ירכך גבור הוזך והדרך, סייפה דקאי בה חסד ואמת, תרין ספרין, ולא שבקין דא לדא. ועל דא אמר, (טהילים פט) חסד ואמת יקדמו פניך, (aicah ד) פנוי ה' חלוקם. ואיל הו טבאן בנוהי, ובעידוף מה דקימנו, לא מית חד מבניינו במצרים, דכל טב וטב דגזר שמא דאליה על איןשא, לא הויל אלא על דיהון טבין. וαι לא, לא. כמה דאמר דוד, (מלכים א ב) למען יקיים ה' את דברו אשר דבר עלי לאמור אם ישמרו בנים את דברם לכת לפני באמת. וαι לא, לא.

הא חי, כמה הוא עדיף רוחא דאבא מרוחא דברא. דרוחא דאבא הוא רוחא דברא, רוחא מרוחא סלקא. וαι סיעת אוירא אחרא ברוחא, לא נפיק שלים. (דף רג)